

ПІСНЯ ПРО КОХАННЯ
Сл. Андрія Будугая Муз. Миколи Ведмедері
НЕ ПОСПІШАЮЧИ

НЕ ПОСПІШАЮЧИ
НЕ БУ-ВА А НЕ-ЩАС-НО-ГО КО-ХАН-НЯ: ЛИШ ВО-НО ДО-ЛАЄ ЗА-БУТ-ТЯ! В ньО-МУ-ВСІ НАЙ-КРА-ЩІ СПО-ДІ-ВАН-НЯ, В ньО-МУ НА-ШІ РА-ДІСТЬ І ЖИТ-ТЯ. Від КО-ХАН-НЯ В НЕ-БІ Сві-ТЯТЬ ЗО-РІ, Ге-НІЙ ДА-РИТЬ Люд-ству Свій ше-девр. Все-сві-ту ПРОС-ТО-РІ НЕ-О-ЗО-РІ ТВО-РЯТЬ-СЯ Від ньО-ГО і ТЕ-ПЕР!

Сл. Андрія Будугая,
Муз. Миколи Ведмедері

Пісня про кохання

Ользі Будугай

Від кохання в небі світять зорі
І дарує геній свій шедевр.
Всесвіту простори неозорі
Творються від нього і тепер.

Пр.: Не бува нещасного кохання,
Бо воно долає забуття!
В ньому – всі найкращі сподівання,
В ньому – наша радість і життя!

Від кохання серце кригу топить,
Розриває чари назавжди.
З'єднані протони і нейтрони
Цим магнітом Вічної Нужди.

Пр.

Від кохання нищатья кордони,
Крила виростають у душі.
Від кохання б'ють космічні дзвони,
Пишуться картини і вірші...

Пр.

м. Київ, 28.01.03, вт.